

ПОСЛЕДЕНЪ БИСЕРЪ

Отдавна, въ странитѣ мечтани,
Ти дойде съ утеха при менѣ,
Превърза сърдечнитѣ рани,
Цѣлуна пѣвеца раненѣ.

И ангелъ невидимъ подаде
Огърлици бисерни намѣ,
А погледа въ погледъ подкладе
Орисанъ небесния пламѣ.

Поведохъ те чиста невѣста
Тогава предъ божий олтарь,
Тамъ чухме най-радостни вести
И пихме най-чуденъ нектарѣ.

Днесъ плачатъ край насъ кипариси
Покрити съсъ тежка слана,
И питатъ за чудния бисерѣ,
За свѣтлата наша страна,

Че есенна тжжна разлжка
Последния бисерѣ ни взе,
И сѣнка на вѣчната мжка
Прегръща тукъ наштѣ нозе.